

23 Σεπτεμβρίου, 1994

[ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δοσής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΜΠΤΣΗΣ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ (ΑΡ. 2),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 556/92)

-
- Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Αιτιολογία — Ο έλεγχος της προσβαλλόμενης απόφασης δεν μπορεί παρά να διενεργηθεί με σημείο αναφοράς την αιτιολογία που δόθηκε — Ούτε με την ένσταση ούτε με τις αγορεύσεις ούτε με μαρτυρία είναι δυνατή η αλλοίωση της πραγματικής βάσης της απόφασης όπως την αποκαλύπτει η ρητή αιτιολόγησή της — Αιτιολογία που δεν ανταποκρινόταν στα στοιχεία του φακέλου, ήταν ανακριβής και δεν συνιστούσε νόμιμο στήριγμα της επίδικης απόφασης — Η απόφαση ακυρώθηκε.
- 5
- 10 Προσφυγή βάσει του Άρθρου 146 του Συντάγματος — Λόγοι ακυρώσεως — Έλλειψη δέουσας έρευνας — Η έρευνα στην κριθείσα περίπτωση ήταν προς εσφαλμένη κατεύθυνση και τελικά ανύπαρκτη — Η πράξη ακυρώθηκε.
- 15 Με την προσφυγή προσβλήθηκε η απόφαση του Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση του αιτητή για άδεια εισαγωγής ποσότητας ξυλανθράκων. Η διαδικασία εξελίχθηκε επάνω στη βάση του κατά πόσο ο αιτητής πληρούσε τα τεθέντα κριτήρια για ικανοποίηση της αίτησής του αλλά η απόφαση του Δικαστηρίου καθορίστηκε τελικά από τα ζητήματα της δέουσας έρευνας και αιτιολογίας της επίδικης απόφασης.
- 20

Το Ανώτατο Δικαστήριο, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

1. Ούτε με την ένσταση ούτε με τις αγορεύσεις ούτε με μαρτυρία είναι δυνατή η αλλοίωση της πραγματικής βάσης πάνω στην οποία στηρίχτηκε η προσβαλλόμενη απόφαση όπως την αποκαλύπτει η ρητή αιτιολόγησή της. Ο έλεγχος της προσβαλλόμενης απόφασης δεν μπορεί παρά να διενεργηθεί με σημείο αναφοράς την αιτιολογία που δόθηκε. 5
2. Είναι ορθή η διαζευκτική εισήγηση του αιτητή πως η αιτιολογία που δόθηκε δεν είναι νόμιμη. Η σημασία της προστασίας της ντόπιας παραγωγής ως σχετικού παράγοντος είχε εξαντληθεί εξ αρχής με την επιλογή που έγινε για εισαγωγή Ξυλανθράκων. Από εκεί και πέρα, και με δοσμένη την πρακτική του καταμερισμού, η έγκριση περισσότερων ή λιγότερων αιτήσεων ήταν στοιχείο ουδέτερο από αυτή την άποψη. Η ποσότητα που θα εισαγόταν θα ήταν σταθερή και απλώς θα αναλογούσε μεγαλύτερη ή μικρότερη ποσότητα σε όσους θα παρεχόταν άδεια εισαγωγής. Η αιτιολογία που δόθηκε δεν ανταποκρίνεται στα στοιχεία του φακέλου, είναι ανακριβής και δεν συνιστά νόμιμο στήριγμα της προσβαλλόμενης απόφασης. Τα κριτήρια που θα έπρεπε να ικανοποιούνται, όπως καθορίστηκαν και δημοσιοποιήθηκαν από το ίδιο το Υπουργείο Εμπορίου και Βιομηχανίας, ήταν άλλα. Με δοσμένα αυτά τα κριτήρια και επαναλαμβάνεται πως δεν εγείρεται για εξέταση ο' αυτή την υπόθεση ζήτημα ως προς το νόμιμο της υιοθέτησής τους, η χορήγηση ή μη άδειας δεν μπορούσε παρά να ήταν το αποτέλεσμα της διαπίστωσης, μετά από κατάλληλη έρευνα, της ικανοποίησής τους ή μη από τον κάθε ένα από τους αιτητές. 10
15
20
25

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

Προσφυγή. 30

Προσφυγή εναντίον της απόφασης των καθ' ων η αίτηση ημερομηνίας 5.5.1992, με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση του αιτητή για χορήγηση άδειας εισαγωγής ποσότητας Ξυλανθράκων. 35

Μ. Παπαθωμά, για τον Αιτητή.

Στ. Ιωαννίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας Α', για τους Καθ' ων η αίτηση. 40

Cur. adv. vult.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ, Δ.: Η προσφυγή αφορά στο κύρος της απόφασης του Υπουργού Εμπορίου και Βιομηχανίας ημερομηνίας

5 Μαΐου 1992 με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση του αιτητή για άδεια εισαγωγής ποσότητας ξυλανθράκων.

5 Το πρόβλημα της ρύθμισης της εισαγωγής ξυλανθράκων, όπως ίσως κάθε παρόμοιο, είναι σύνθετο. Υπάρχουν δυνατότητες ντόπιας παραγωγής επαρκούς ποσότητας και έχουμε Κύπριους, κυρίως στην περιοχή Τηλλυρίας που ασχολούνται κατ' επάγγελμα με την παραγωγή τους. Η προστασία των παραγωγών με την πλήρη απαγόρευση της εισαγωγής ξυλανθράκων, οδήγησε στη λαθραία εκκοπή μεγάλου αριθμού δένδρων.

10 Εκδηλώθηκε, επομένως, ανησυχητική πίεση κατά των δασών και γενικά του πρασίνου που χαρακτηρίστηκε από το Τμήμα Δασών ως μάστιγα. (ερ. 136). Φθάσαμε ως το σημείο να ανησυχούμε μήπως προκληθούν κακόβουλες πυρκαγιές για την αύξηση της διαθεσιμότητας καυσόξυλων (βλ. ερυθρό 197). Από τις τρεις λύσεις που συζητήθηκαν, δηλαδή της διατήρησης της πλήρους απαγόρευσης, της πλήρους ελευθεροποίησης των εισαγωγών ξυλανθράκων και της παροχής άδειας για εισαγωγή περιορισμένων ποσοτήτων, προκρίθηκε η τελευταία. Δεν θα κατέστρεφε τους παραγωγούς της ακριτικής περιοχής και θα μείωνε την εκκοπή δένδρων.

25 Ποιοι θα ήταν ορθό να εισάξουν ξυλάνθρακες; Αυτό ήταν το επόμενο ζήτημα. Η πολιτική δεν ήταν πάντα η ίδια. Η πείρα από τις κατά εποχή ρυθμίσεις οδηγούσε σε διαφοροποιήσεις. Δεν θα χρειαστεί να ασχοληθούμε με τις λεπτομέρειες του προβλήματος. Δεν εγείρεται σ' αυτή τη διαδικασία ερώτημα ως προς τη νομιμότητα της πολιτικής που σχετίζεται με το επίδικο θέμα. Ενδιαφέρει η απόφαση του Υπουργού για χορήγηση αδειών εισαγωγής 500 τόνων ξυλανθράκων για το 1992 και η ανακοίνωση που εξέδωσε στις 26 Μαρτίου 1992. Οι αιτητές, σύμφωνα με την ανακοίνωση, θα έπρεπε να "ασχολούνται με την εισαγωγή/χονδρικό εμπόριο ξυλανθράκων".

35 Υποβλήθηκαν 65 αιτήσεις από τις οποίες εγκρίθηκαν οι 39, και κατανεμήθηκαν μεταξύ τους οι 500 τόνοι που είχε αποφασιστεί να εισαχθούν. Αυτή ήταν η πάγια τακτική. Με προσδιορισμένη εξ αρχής την εισαχθήσόμενη ποσότητα, την έγκριση των αιτήσεων ακολουθούσε ο ισομερής καταμερισμός της. Εκτός αν κάποιος είχε ζητήσει άδεια για εισαγωγή μικρότερης ποσότητας από εκείνη που τελικά θα του αναλογούσε όπως συνέβη και σε μια περίπτωση στη συζητούμενη διαδικασία, οπότε χορηγείτο άδεια γι' αυτή τη μικρότερη ποσότητα.

Επειδή στην ένσταση των καθ' ων η αίτηση αναφέρθηκε πως οι

αιτήσεις που απορρίφθηκαν αφορούσαν σε αριθμό “μικροκαταστηματαρχών (μπακάληδων) και άλλων οι οποίοι δεν είχαν ποτέ ασχοληθεί με την εισαγωγή ή το χονδρικό εμπόριο καρβούνων”, ο αιτητής ανέπτυξε πληθώρα επιχειρημάτων και στο τέλος προσήγαγε και μαρτυρία για να δείξει πως:

5

(α) Η πιο πάνω κρίση ήταν το αποτέλεσμα ανύπαρκτης έρευνας και εν πάση περιπτώσει ήταν πλανημένη, οδήγησε σε κακή χρήση της διακριτικής εξουσίας και απέληξε ακόμα και σε παραβίαση δικαιώματος για άσκηση εμπορίου που κατοχυρώνει το άρθρο 25 του Συντάγματος και

10

(β) ούτως ή άλλως χορηγήθηκαν άδειες σε αιτητές που δεν ανταποκρίνονται στα κριτήρια που είχαν τεθεί έτσι ώστε η απόρριψη της δικής του αίτησης να συνιστά παραβίαση της αρχής της ισότητας που κατοχυρώνει το Άρθρο 28 του Συντάγματος.

15

Οι καθ’ ων η αίτηση κινήθηκαν πάνω στην ίδια γραμμή. Προσήγαγαν τη δική τους μαρτυρία και υποστήριξαν πως ήταν εύλογα επιτρεπτό να θεωρηθεί ότι ο αιτητής δεν ικανοποιούσε τα κριτήρια και, με αναφορά σε αριθμό περιπτώσεων, ασχολήθηκαν με την αντίκρουση του ισχυρισμού για δυσμενή διάκριση.

20

Δεν δικαιολογείται να εξετάσουμε την υπόθεση κάτω από το πιο πάνω πρίσμα. Η άδεια για προσαγωγή μαρτυρίας δόθηκε στο πλαίσιο συναινετικής διαδικασίας, σε σχέση με ζήτημα που στις γραπτές αγορεύσεις φαινόταν ως επίδικο, αλλά βλέπω τώρα πως δεν θα έπρεπε να είχε δοθεί. Ουδέποτε απασχόλησε την αρμόδια αρχή το κατά πόσο ο αιτητής ασχολείτο με την εισαγωγή ή το χονδρικό εμπόριο ξυλανθράκων. Τουλάχιστον δεν προκύπτει κάτι τέτοιο από το φάκελο. Ως προς τον αιτητή υπάρχει μόνο η αίτησή του, το τιμολόγιο που επισυνάφθηκε σ’ αυτή και μια σελίδα μικρού σημειωματαρίου αυτοκινητοβιομηχανίας στο πίσω μέρος της οποίας αναφερόταν: “Έχει ξυλοσχιστικές μηχανές. Ο κ. Παυλίδης του Τμήματος Δασών μου είπε ότι δεν έχει καμίνι.” Υπήρχε ακόμα μια φράση που όμως διαγράφηκε, άγνωστο βέβαια κάτω από ποιες συνθήκες. Η φράση, που παρέμεινε ευανάγνωστη, έλεγε: “έχει καμίνι και κατασκευάζει κάρβουνα τα οποία δίνει στους υπαλλήλους του και τα πωλούν.”

25

30

35

40

Τίποτε από αυτά δεν αγγίζει, βέβαια, το ζήτημα των κριτηρίων που τέθηκαν, αλλά το πιο σημαντικό είναι η ίδια η αιτιολογία με την οποία απορρίφθηκε η αίτηση του αιτητή. Είναι χειρόγραφο και φαί-

νεται στην ίδια την αίτηση. Είναι η ακόλουθη:

“Δεν εγκρίνεται για σκοπούς προστασίας της ντόπιας παραγωγής”.

5

Ούτε με την ένσταση ούτε με τις αγορεύσεις ούτε με μαρτυρία είναι δυνατή η αλλοίωση της πραγματικής βάσης πάνω στην οποία στηρίχτηκε η προσβαλλόμενη απόφαση όπως την αποκαλύπτει η ρητή αιτιολόγησή της. Ο έλεγχος της προσβαλλόμενης απόφασης δεν μπορεί παρά να διενεργηθεί με σημείο αναφοράς την αιτιολογία που δόθηκε.

10

Είναι ορθή η διαζευκτική εισήγηση του αιτητή πως η αιτιολογία που δόθηκε δεν είναι νόμιμη. Η σημασία της προστασίας της ντόπιας παραγωγής ως σχετικού παράγοντος είχε εξαντληθεί εξ αρχής με την επιλογή που έγινε για εισαγωγή ξυλανθράκων. Από εκεί και πέρα, και με δοσμένη την πρακτική του καταμερισμού στην οποία έχω αναφερθεί, η έγκριση περισσότερων ή λιγότερων αιτήσεων ήταν στοιχείο ουδέτερο από αυτή την άποψη. Η ποσότητα που θα εισαγόταν θα ήταν σταθερή και απλώς θα αναλογούσε μεγαλύτερη ή μικρότερη ποσότητα σε όσους θα παρεχόταν άδεια εισαγωγής. Η αιτιολογία που δόθηκε δεν ανταποκρίνεται στα στοιχεία του φακέλου, είναι ανακριβής και δεν συνιστά νόμιμο στήριγμα της προσβαλλόμενης απόφασης. Τα κριτήρια που θα έπρεπε να ικανοποιούνται, όπως καθορίστηκαν και δημοσιοποιήθηκαν από το ίδιο το Υπουργείο Εμπορίου και Βιομηχανίας, ήταν άλλα. Με δοσμένα αυτά τα κριτήρια και επαναλαμβάνω πως δεν εγείρεται για εξέταση σ' αυτή την υπόθεση ζήτημα ως προς το νόμιμο της υιοθέτησής τους, η χορήγηση ή μη άδειας δεν μπορούσε παρά να ήταν το αποτέλεσμα της διαπίστωσης, μετά από κατάλληλη έρευνα, της ικανοποίησής τους ή μη από τον κάθε ένα από τους αιτητές.

20

25

30

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα υπέρ του αιτητή. Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται.

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα υπέρ του αιτητή.